

kurs, jf. § 42 i konkursloven, hvorefter en fordringshaver, der på fristdagen havde en fordring på skyldneren, selv om fordringen ikke var forfalden, kan benytte denne til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringens beskaffenhed.

Forslaget skal være med til at sikre, at indehavere af særligt dækkede obligationer får den konkursretlige fortrinsstilling, som er tiltænkt i det omarbejdede kreditinstitutdirektivet 2006/48/EF.

Bestemmelsen ændrer ikke ved låntagers mulighed for modregning, hvis der er tale om låntyper, der ikke er ydet på baggrund af særligt dækkede obligationer.

§ 247 e

Det følger af bestemmelsen, at provenu fra lån optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, der ikke indgår som sikkerhed i de enkelte registre, i tilfælde af instituttets konkurs skal tjene til sikkerhed for obligationsejerne og modparter på de finansielle kontrakter.

Bestemmelsen skal sikre, at obligationsejerne og modparter på de finansielle kontrakter ikke stilles ringere i en konkurssituation, hvis pengeinstituttet har optaget lån til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed men endnu ikke har placeret de lånte midler i aktiver, og lagt disse aktiver ind i de enkelte registre eller hvis låneprovenuet efterfølgende er udtaget af registret efter at have tjent som supplerende sikkerhed.

Skulle der være overskydende midler på den separate konto eller depot eller lignende, hvor seniorgældsmidler skal placeres, indtil de indgår eller efter de er taget ud af i de enkelte registre, skal de overskydende midler udbetales til de enkelte långivere.

§ 247 f

Der foreslås i § 247 f, stk. 1, at indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen »særligt dækkede obligationer«, fordi pengeinstituttet ikke har overholdt kravet om at stille supplerende sikkerhed, eller fordi det ikke længere er et pengeinstitut, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer. Tilsvarende gør sig gældende for finansielle modparter og seniorgældslångivere, hvis pengeinstituttet har optaget lån til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed.

De aktiver, der indgår i pengeinstituttets register over aktiver, der tjener til sikkerhed for udstedelsen af en særligt dækket obligation, tjener således også til dækning af indehavere af en særligt dækket obligation, uanset at denne har mistet betegnelsen »særligt

dækket obligation«, samt finansielle modparter og seniorgældslångivere, der relaterer sig til de pågældende obligationer.

Aktiverne skal derfor overlades til administrationsboet, jf. § 247 b, stk. 1.

Efter forslaget til § 247 f, stk. 2, skal eventuelle restkrav anmeldes af administrator i pengeinstituttets konkursbo som simple krav. Dette svarer til den konkursretlige behandling af særligt dækkede obligationer, der har opretholdt denne betegnelse.

Det følger af forslaget til § 247 f, stk. 3, at reglerne i § 152 a, stk. 1, 1. pkt., §§ 152 c-152 h og §§ 247 a-247 e finder tilsvarende anvendelse for obligationer, der har mistet betegnelsen »særligt dækkede obligationer«.

Til nr. 13-16

Det foreslås, at lovens straffebestemmelse i § 373, stk. 1 og 2, ændres på baggrund af forslagens ændringer af loven.

Det foreslås således for det første, at overtrædelse af eneretten i § 16 a, stk. 2, og § 16 b, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Begrundelsen herfor er, at ingen fysiske eller juridiske personer uden tilladelse må udstede værdipapirer og benævne dem som særligt dækkede obligationer. Overtrædelse af § 16 a, stk. 2, er en krænkelse af eneretten og overtrædelse af § 16 b, stk. 2, vil være en krænkelse af kravet om, at det kræver Finanstilsynets tilladelse at udstede særligt dækkede obligationer ved fælles funding.

Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, og § 16 f, stk. 1-3, foreslås straffet med bøde. Det udstedende institut er efter § 16 c forpligtet til at oplyse låntager om, at lånet kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, og at der kan videregives oplysninger om låntager mellem det långivende institut og det udstedende institut. Efter § 16 d, stk. 1, og § 16 f, stk. 1-3, er det långivende institut forpligtet til dels at overdrage lån og pant til det udstedende institut, og dels at drage omsorg for, at det udstedende institut modtager betalinger på lånet, der skal tilfalde obligationsindehaverne. Bestemmelserne skal således sikre, at lån og pant samt afdrag på lånet tilfalder det udstedende institut, der har forpligtelsen overfor investorerne.

Det foreslås endvidere, at overtrædelse af § 152 a, stk. 1, 1. pkt., kan straffes med bøde. Institutet er ifølge bestemmelsen forpligtet til at etablere og opretholde en gruppe af aktiver og holde dem adskilt fra instituttets øvrige aktiver. Hvis instituttet ikke overholder